

<<< Natrag

Datum objave: 30.1.2002 Rubrika: Kultura

IZLOŽBA FUNDACIJE MAZZOTTA POSVEĆENA VELIKOM FRANCUSKOM SLIKARU

Toulouse-Lautrec i njegove Žene

Lautrecova retrospektiva u Milanu predstavlja više od stotinu radova – slika, litografija i crteža posuđenih iz raznih muzeja i privatnih zbirki

MILANO – U povodu stogodišnjice smrti Henrija de Toulouse-Lautreca, talijanska Fondacija Mazzotta u Milanu posvećuje velikom francuskom umjetniku izložbu »Žene Toulouse-Lautreca«. Ta retrospektiva, otvorena do 3. veljače, predstavlja više od stotinu radova – slika, litografija i crteža posuđenih iz raznih muzeja i privatnih kolekcija.

Malo je umjetnika kao Toulouse-Lautrec (Albi 1864. – Malrome-Bordeaux 1901.) istražilo i predstavilo ženski svijet. Za razliku od Degasa, koji sužava svoja promatranja na nekoliko tipologija, koje ne predstavljaju ženu kao osobu, Lautrec ostavlja svojim modelima osobnost, rišući konkretan i širok ženski svijet koji prolazi čitavom sociološkom ljestvicom, od aristokracije i građanske klase do naroda i polu-svijeta.

Izložba je i artikulirana na takav način: svaka cjelina bremenita je određenim elementom svemira žena koje okružuju umjetnika. Pored jedinstvenih portreta grofice Adele ili obiteljskih prijateljica kao što je bila gospođa Pascal, izviru mnogi drugi ženski likovi: Carmen la Rossa, balerine (Jane Avril), glumice i pjevačice (Yvette Guilbert), intelektualke (Misia Natanson, Lautrecova velika prijateljica) te prostitutke (Marcelle i Rolande). U cijelom umjetnikovom opusu dominiraju ženske figure; svježije su i ljudskije nego figure ukočenih muškaraca. Poglavlja izložbe označavaju periode života umjetnika te umjetničkog razvoja, trenutke uspona animiranog pariškog života iz vremena belle epoque, sa plesnim salama Moulin Rougea otvorenim 1889, sa kabareima Mirliton i Chat Noire, ali i sa avangardnim kulturnim kružocima kojima je Lautrec bio blizak kao u slučaju Gauguinovih sintetista i grupe Nabis, Revue Blanche.

Na ovaj način radovi čija su tematika bordeli; slike iz serije »maison de rue des Moulins« ili litografije »Elles«, stvorene krajem devetnaestog stoljeća, najpoznatija su njegova djela no ne predstavljaju samo jednu njegovu specifičnu tematiku već dodiruju vrhunac njegove umjetničke zrelosti. Lautrec je govorio o sebi: »Ne pripadam ni jednom pravcu. Radim u svom kutku. Obožavam Degasa i Foraina...«. Ova štura tvrdnja zasigurno ne ogledava složene odnose i umjetnička obogaćivanja između Lautreca, obožavaoca van Gogha i svih stilskih novina Pariza koje je pomno pratio, ostajući pritom u izrazu individualan i sposoban da svojim izrazom predvidi predstojeća umjetnička istraživanja. Takva je bila pažnja koju je poklonio reklami i tipografskim tehnikama koja s jedne strane svjedoči o svojstvenom ukusu art nouveaou, a s druge najavljuje avangarde dvadesetog stoljeća.

Izložba je postavljena u suradnji s Musée Toulouse-Lautrec iz njegova rodna

mjesta Albia, koji posuđuje značajan broj radova umjetnika u svim svojim stvaralačkim fazama, od studioznog crteža do slike. Katalog sadrži kritičke osvrte Daniele Devynck (ravnateljica Musée Toulouse-Lautrec iz Albia) i Rossane Bossaglie.

Nataša Radović

© Copyright 2002 NOVI LIST d.d. Sva prava pridržana.

Engine design by

NetCom